

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **K. N.**, zastoupeného advokátem JUDr. Milanem Zápotočným se sídlem Telečská 7, Jihlava, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, odbor sekretariátu ředitele a Krajského živnostenského úřadu se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2004 čj. KUJI 7007/2004 PS/104, vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 57 Ca 2/2006, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2006 č. j. 57 Ca 2/2006 - 49,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost směřující proti výroku, že rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, odbor sekretariátu ředitele a Krajského živnostenského úřadu ze dne 5. 5. 2004 čj. KUJI 7007/2004 PS/104 **se zrušuje** pro nezákonnost a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení, **se odmítá**.
- II.** Výrok, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 9 932,50 Kč na adresu JUDr. Milana Zápotočného, advokáta se sídlem Telečská 7, 586 01 Jihlava, a to do 15 dní od právní moci tohoto rozsudku, **se zrušuje** a věc **se vrací** v tomto rozsahu Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný podal včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2006 č. j. 57 Ca 2/2006 - 49, kterým bylo rozhodnuto takto:

„Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, odbor sekretariátu ředitele a Krajského živnostenského úřadu ze dne 5.5.2004 čj. KUJI 7007/2004 PS/104 se zrušuje pro nezákonnost a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 9932,50 Kč na adresu JUDr. Milana Zápotočného, advokáta se sídlem Telečská 7, 586 01 Jihlava a to do 15ti dní od právní moci tohoto rozsudku.“

Kasační stížnost podal žalovaný proti oběma výrokům shora uvedeného rozsudku.

Z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá, že v řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ve věci přestupku krajský soud, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v rozsudku ze dne 15. 12. 2005 č. j. 3 As 57/2004 - 39, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, protože na projednávanou věc dopadá ust. § 20 odst. 1 část věty před středníkem zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Podle tohoto ustanovení přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok. Tato lhůta je prekluzivní, nepřichází proto v úvahu její přerušení nebo stavení s těmi právními důsledky, že by se o dobu, po kterou nebylo možno z důvodů správním orgánem nezaviněných v řízení pokračovat, tato lhůta prodlužovala. Ve lhůtě jednoho roku od spáchání přestupku musí rozhodnutí o přestupku nabýt právní moci. V projednávané věci lhůta jednoho roku od spáchání přestupku uplynula dnem 23. 3. 2004, žalovaný však i po této lhůtě pokračoval v projednávání přestupku a dne 5. 5. 2004 o odvolání žalobce vydal meritorní rozhodnutí. Žalovaný měl řízení o přestupku zastavit podle ust. § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, protože odpovědnost za přestupek zanikla. Krajský soud tedy napadeného rozhodnutí zrušil a žalovaného zavázal právním názorem, že řízení o přestupku je třeba zastavit podle ust. § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, protože odpovědnost za přestupek zanikla.

Pokud jde o výrok o náhradě nákladů řízení, uvedl krajský soud, že úspěšnému žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení v částce 6432,50 Kč, což bylo zdůvodněno v původním rozsudku krajského soudu ze dne 29. 10. 2004, dále mu byla přiznána náhrada za soudní poplatek ve výši 3000 Kč podle položky č. 15 Sazebníku soudních poplatků a za jeden úkon právní služby (písemné podání kasační stížnosti) ve smyslu ust. § 7 a 10 odst. 1 vyhlášky 177/1996 Sb., celkem tedy 9932,50 Kč.

Žalovaný v kasační stížnosti namítl nezákonnost rozsudku krajského soudu spočívající v nesprávném právní posouzení [§ 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní-dále jen „s. ř. s.“]. Nesprávné právní posouzení spočívá v tom, že od 12. 5. 2003 do 27. 10. 2003 bylo ve věci vedeno trestní řízení a tato doba se podle ust. § 20 odst. 2 zákona o přestupcích do běhu jednorocní prekluzivní lhůty nezapočítává. Odpovědnost žalobce za přestupek by tedy zanikla více než 5 měsíců po dni, který uvádí krajský soud. Tvzení krajského soudu, že dne 23. 3. 2004 zanikla odpovědnost za přestupek, vychází z nesprávného posouzení právní otázky běhu prekluzivní lhůty.

Pokud jde o výrok o náhradě nákladů řízení, žalovaný v kasační stížnosti namítl, že kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku podal on, nikoli žalobce, jak se mylně uvádí v napadeném rozsudku. Proto to byl žalovaný, který zaplatil soudní poplatek z kasační stížnosti ve výši 3000 Kč a nemůže být uznán povinným jej uhradit žalobci. Zástupce žalobce v této souvislosti neučinil žádný úkon právní služby zpoplatněný částkou 500 Kč. Výrok o náhradě nákladů řízení je proto v rozporu se zákonem.

Žalovaný navrhl, aby napadený rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti vyvracel její důvodnost a navrhl její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost takto:

Pokud jde o pravdivé tvrzení, že ve věci bylo vedeno trestní řízení, takže dne 23. 3. 2004 nezanikla odpovědnost žalobce za přestupek, pak krajský soud vycházel z právního názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v rozsudku ze dne 15. 12. 2005 č. j. 3 As 57/2004 - 39. Krajský soud byl tímto právním názorem Nejvyššího správního soudu vázán ve smyslu ust. § 110 odst. 3 s. ř. s.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno

Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V projednávané věci není v kasační stížnosti namítáno, že by se krajský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud návrh (kasační stížnost) odmítne, je-li návrh podle tohoto zákona nepřipustný. Proto byla kasační stížnost v této části odmítnuta.

Nejvyšší správní soud posoudil jako přípustnou část kasační stížnosti, která je podána proti výroku o náhradě nákladů řízení, neboť nepřipustná je pouze kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení (§ 104 odst. 2 s. ř. s.), což se v projednávané věci nestalo.

Krajský soud pochybil, když uložil žalovanému uhradit žalobci náklady řízení ve výši soudního poplatku za kasační stížnost (3000 Kč), protože tento soudní poplatek nevynaložil žalobce, nýbrž žalovaný, který podal kasační stížnost.

Není srozumitelné, proč krajský soud uložil žalovanému uhradit žalobci částku 500 Kč jako úkon právní služby nazvaný „písemné podání kasační stížnosti“, když kasační stížnost podával žalovaný, nikoli žalobce.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v této části jako důvodnou, napadený výrok zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm krajský soud znovu posoudí, zda a v jaké výši uloží žalovanému povinnost k náhradě nákladů a o této náhradě nákladů znovu rozhodne. Tímto právním názorem Nejvyššího správního soudu je krajský soud vázán (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle ust. § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, od poplatku jsou osvobozeny územní samosprávné celky v případech, kdy se spor týká výkonu státní správy, který je na ně přenesen. Z tohoto ustanovení podle názoru Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v projednávané věci byl žalovaný osvobozen od soudního poplatku za obě kasační stížnosti, které ve věci podal. Žalovaný v obou kasačních stížnostech soudní poplatek v kolkových známkách zaplatil. Krajský soud, který rozhoduje ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti (§ 3 odst. 4 zákona o soudních poplatcích), tedy oba soudní poplatky žalovanému vrátí, protože je zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen (§ 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu